

шепата му с хладина. Слепият опипа бързо и внимателно парите.

— Това са венециански матапани! Не, не... Сребърни грошове.
А това? Хиперпери! Мои или Ватацови?

Ирина взе една златица и я разгледа с остро любопитство. Дигна я високо. Обръща я няколко пъти. Прехапа устни.

— Ватацови ли са? — попита баща ѝ хрипливо.

Тя въздъхна.

— Не. На лицето стои образът на българският самодържец, в багреница украсена с бисер. На главата му има ниска корона с висулки отстрани. Сложил е десница на гърдите си. А с лявата улавя меча, който му подава свети Димитър. Чудотворецът е облечен в ризница и плащ. В дясната си ръка той крепи царската корона. А в ляво от българина стои написано: Иоан Асен цар. А в дясно от светеца пише: свети Димитрие. На опаката страна на парата е изобразен прав Исус Христос. В лявата си ръка той държи евангелие, докато с дясната благославя. Около него има надпис: Исусу Христосу, цар на славата.

Комнен грабна отново парата, опипа я със зъби, прекара няколко пъти пръсти по нея.

— Златица! Асен е сякал златици! Никой до сега не е правил това на полуострова, освен византийските василевси...

Гласът му бе напоен ^с отрова.

14.

Целият свят изтръпна пред могъщата коалиция, която Иоан Асен, Ватаци и Мануил Комнен ^и дигнаха против латините ^и в Константиновград.

Напразно Григорий Девети ^{IX} се мъчеше да попречи на разрушаването на католическия изток. Той опсипа венецианския крал с послания и заплахи.

Също и Жан дьо Бриен изпрати посланици до всички страни, кетогимолеше отчаяно за помощ. А васалите си закланаше да съберат колкото се може повече пари и да потеглят веднага за Константинопол.